

Първият критерий се отнася до *информационната* стойност на метода. Въпросът е каква информация предоставя на потребителя даден метод: дали тя дава единствено някаква стойност за линията на бедност или съдържа нещо повече.

Вторият критерий засяга *ефекта от промяната в разпределението на доходите*. Въпросът е в каква степен даден метод се влияе от промените в подходящото разпределение? Методи, които не са чувствителни към промените в подходящото разпределение, не отразяват адекватно промените в жизнения стандарт на обществото.

Третият критерий се отнася до възможността на метода да *обединява измерителите на бедност в различни националности*. Например в зависимост от метода обединяването на популации с различен жизнен стандарт може да предизвика намаляване на границата на бедност, докато в действителност тя не се променя.

Четвъртият критерий се отнася до *вътрешната консистентност* на метода. Под вътрешна консистентност се разбира в каква степен определените за бедни се чувстват бедни или обратното - дали мнението на небедните съпада с тяхното определение на такива. По принцип това е въпрос на емпирична проверка, но в зависимост от метода за оценка може да се специфицира такова подмножество, в което да съществува вътрешна консистентност.

Петият критерий засяга *гъвкавостта на метода*. Въпросът е в каква степен използваният метод позволява да се оценят различни състояния на бедност (крайна бедност, близки до бедността и пр.) чрез промяна на някои от параметрите. Гъвкавостта е свързана и с възможността за диференциране на измерителите на бедността според различни признаци (пол, възраст, местоживеене и пр.).

Шестият критерий отразява *статистическата реалност (robustness)* на метода в смисъл да определя реалистични измерители на бедността. Отнася се главно до тези методи, които се базират на статистическа извадка. Например при всяко статистическо измерване съществува определен конфиденциален интервал на грешка. Размерът на този интервал определя реалността на оценката. Колкото по-малка е реалистичността на оценката на линията на бедност, толкова по-голяма е несигурността при определянето на броя и дела на бедните.

Седмият критерий се отнася до *систематичните грешки*, допускани при събирането на статистическата информация. Той е свързан с източниците на статистическа информация. За методите, които са базирани на експертни оценки, систематичните грешки засягат обхвата и структурата при дефинирането на минималните потребности. Тъй като по-голямата част от методите използват данни за доходите или потреблението на домакинствата, въпросът за систематичните грешки засяга главно пълнотата на тази информация.

Използваните в световната практика основни източници на информация за оценяването на границата на бедност са данъчната статистика, домакинските бюджети и други специализирани проучвания. Всички те притежават различна пригодност (в смисъл на пълнота на информацията) за оценка на бедността.